

วารสารรัฐชาติรักษ์

Ratthapirak Journal

ปีที่ ๕๖ ฉบับที่ ๑ มกราคม-เมษายน ๒๕๕๗

Vol. 56 No. 1 (January - April 2014)

อุทยานอาหารภาคเหนือ : ความหวังอนาคตเศรษฐกิจภาคเหนือ ในเวที AEC

Northern Food Valley : Sustainable Future of Northern Thailand's Economic under for ASEAN

วิเชียร เชิดชูตระกูลทอง

รองเลขาธิการสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย

ประธานศูนย์บริการวิจัยพัฒนาและนวัตกรรมสภาอุตสาหกรรม จังหวัดเชียงใหม่

Wichien Cherdchutrakuntong

*Deputy of Secretary , Federation of Thai Industry Chairman of Research & Development and
Innovation Service Center , Federation of Thai Industry ,
Chiangmai Chapter (R&DISC)*

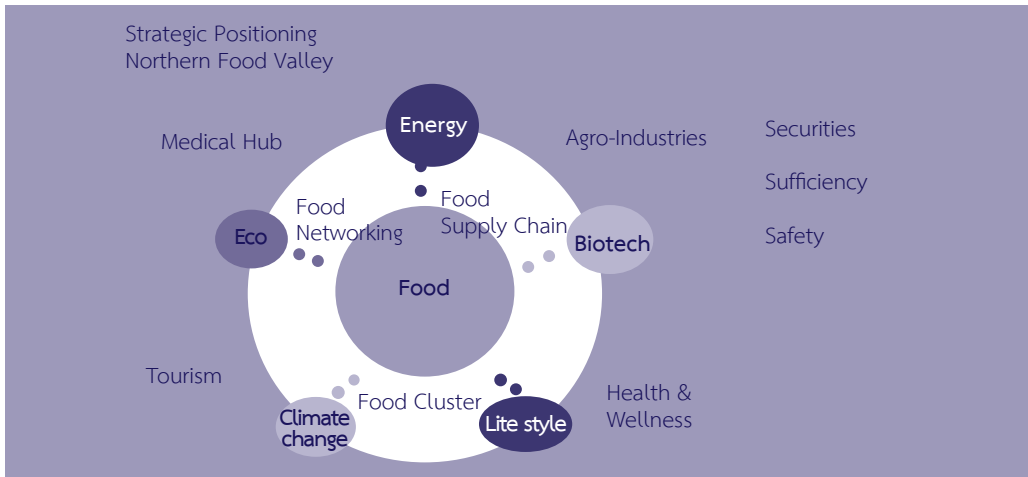
Email : wichienc1@gmail.com

กล่าวนำ

อุตสาหกรรมอาหารเป็นอุตสาหกรรมที่เป็นปัจจัยหลักสำคัญต่อการดำรงชีวิตของมนุษย์ ซึ่งจากแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงของกระแสโลกาภิวัตน์ ส่งผลให้อาหารในอนาคตจะมีรูปแบบที่เปลี่ยนแปลงไป โดยจะมีความเหมาะสมกับรูปแบบการใช้ชีวิตของผู้บริโภคในกลุ่มต่างๆ มากยิ่งขึ้น จากภาพรวมของตลาดอาหารโลกจะมีการขยายตัวเพิ่มขึ้นมากในประเทศในฝั่งเอเชีย เนื่องจากจำนวนประชากรที่แนวโน้มเพิ่มมากขึ้น และต้องการปริมาณอาหารที่เพิ่มมากขึ้นด้วยเช่นกัน

จากสถานการณ์ความมั่นคงทางอาหารในอนาคต มีการคาดการณ์ว่าในปี พ.ศ. ๒๕๙๓ จะมีประชากรโลกเพิ่มสูงขึ้นเป็น ๙.๒ พันล้านคน (ปัจจุบันมีจำนวน ๖.๘ พันล้านคน) ขณะที่ความต้องการอาหารเพิ่มขึ้นทุกปี พื้นที่การผลิตอาหารของโลกเท่าเดิม และมีแนวโน้มที่จะลดลง ทำให้หลายประเทศมีแผนรองรับการสร้างความมั่นคงด้านอาหารมากขึ้น เช่น ประเทศในตะวันออกกลาง เริ่มมองหาแหล่งผลิตอาหารนอกภูมิภาค เพื่อส่งกลับไปยังประเทศตนเอง

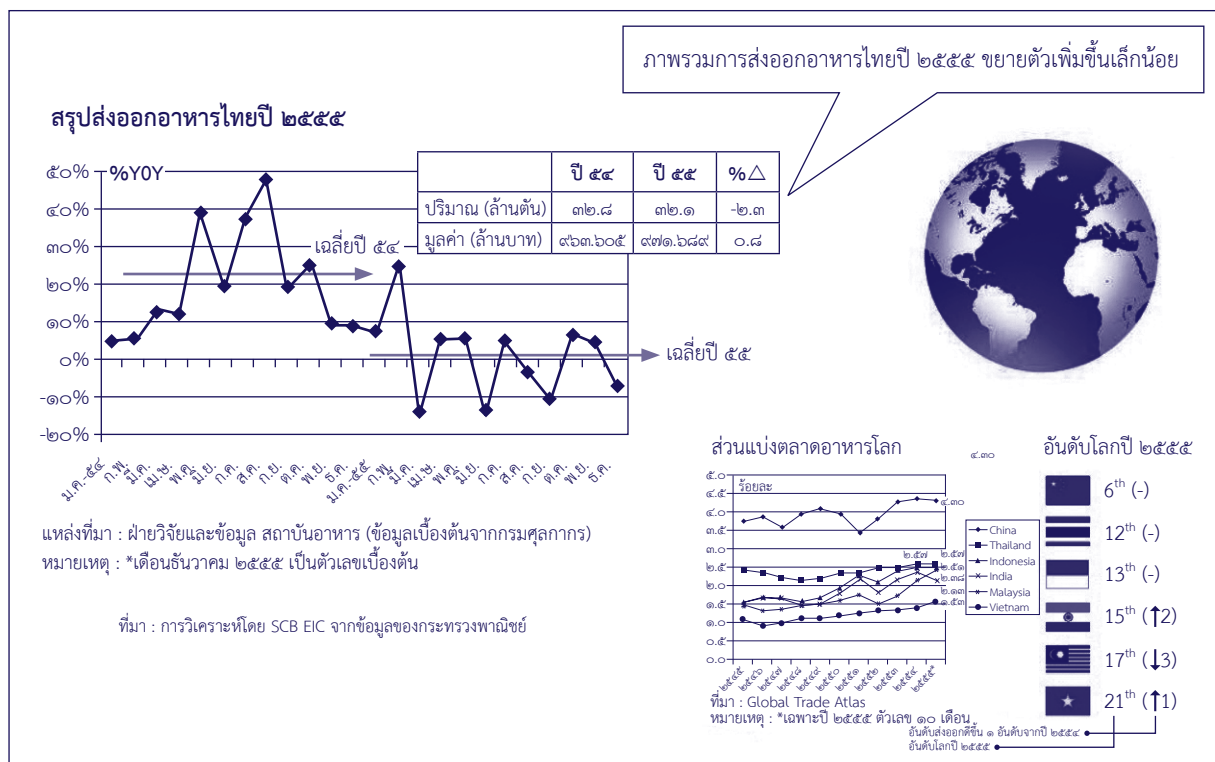
ภาพที่ ๑ : 2020 Food consumption will be increase 150%

ที่มา : รศ. ชัยยศ สันติวงษ์, ๒๕๕๖

สำหรับการส่งออกสินค้าเกษตรและสินค้าของประเทศไทยยังเป็นที่นิยมทั่วโลก โดยเฉพาะอาหารแปรรูป ในปี ๒๕๕๔ ที่มียอดส่งออก ๕๘๐,๐๐๐ ล้านบาท และปี ๒๕๕๕-๒๕๕๖ คาดว่าประเทศไทยจะส่งออกสูงถึง ๑ ล้านล้านบาท ที่สำคัญอุตสาหกรรมอาหารภาคการเกษตรจ้างแรงงาน ๘๗๐,๐๐๐ คน

ภาพที่ ๒ : สถิติการส่งออกสินค้าอาหารไทยไปยังตลาดโลก

ที่มา : www.ditp.go.th

ขณะที่ในกลุ่มประเทศอาเซียนมีประชากรรวมกัน ๖๐๐ ล้านคน มีขนาดมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวม (จีดีพี) มีมูลค่ารวมกัน ๑ ล้านล้านดอลลาร์สหรัฐฯ จะเกิดการ

เคลื่อนย้ายเสรีสินค้า บริการและเงินทุน และแรงงาน วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (เอสเอ็มอี) จะต้องเตรียมตัวให้พร้อมสำหรับการก้าวเข้าสู่เออีซี นอกจากนี้

การเกิดขึ้นของอาเซียน+๖ ประชากรจะเพิ่มเป็น ๓,๐๐๐ ล้านคน จีดีพี ๑ ใน ๔ ของจีดีพีโลก (เว็บไซต์ <http://www.thai-aec.com>)

การเปิดเขตการค้าเสรี หรือ AEC ที่จะเกิดขึ้นในปี ๒๕๕๘ สถาบันอาหาร กระทรวงอุตสาหกรรม คาดการณ์ว่า จะเป็นโอกาสอันดีของภาคอุตสาหกรรมอาหารไทย (คณะกรรมการอาหารแห่งชาติ ๒๕๕๔) เพราะเมื่อ GDP ของแต่ละประเทศสูงขึ้น ผู้บริโภคก็จะมีความสามารถในการใช้จ่ายใช้สอยที่มากขึ้นตามไปด้วย นอกจากนี้ เมื่อเปรียบเทียบกับประเทศต่างๆ ในภูมิภาคอาเซียนแล้ว ชัดเจนว่าภาคอุตสาหกรรมอาหารของประเทศไทยมีศักยภาพพื้นฐานที่ดี แต่ต้องรู้จักดำเนินกลยุทธ์เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันด้านต่างๆ อาทิเช่น

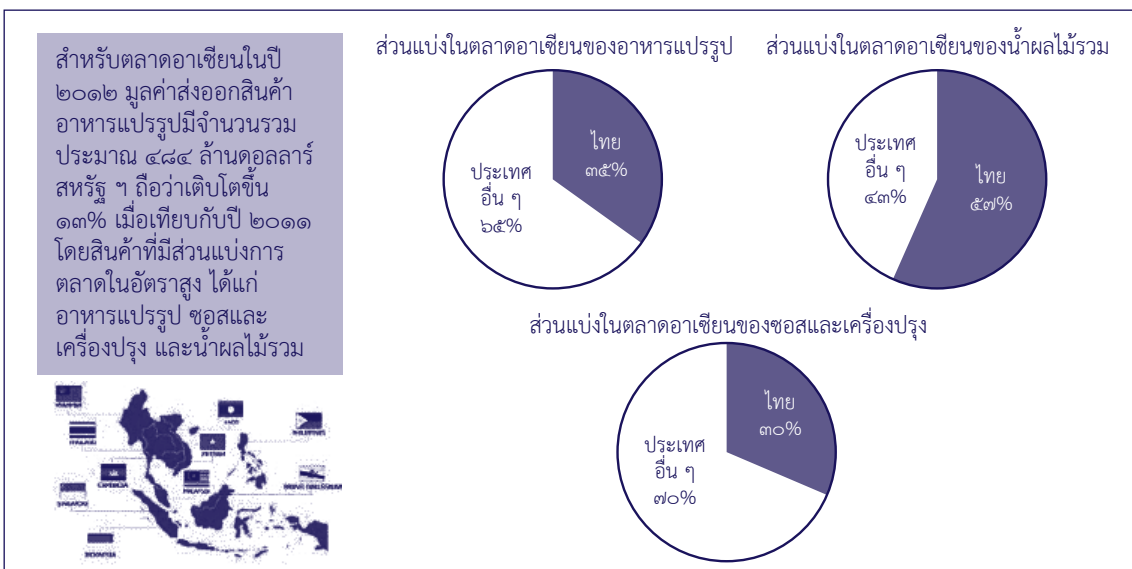
- เน้นการสร้างแบรนด์จากแก่นความสามารถ (Core Competency)
- เน้นการนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาสร้างสรรค์คุณค่าให้กับผลิตภัณฑ์ (Value Creation)
- เร่งสำรวจถึงความต้องการของตลาดอาเซียน

เพื่อพัฒนาผลิตภัณฑ์ให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้บริโภค

- บริหารจัดการต้นทุนการผลิตให้สามารถแข่งขันได้

โดยเฉพาะ ประเทศไทยจะมีโอกาสมากในอุตสาหกรรมอาหารแปรรูป โดยเฉพาะอาหารพร้อมรับประทาน (Ready-to-eat Food : RTE) เนื่องจากความได้เปรียบด้านวัตถุดิบ ยังมีความได้เปรียบด้านภูมิศาสตร์ที่เป็นศูนย์กลางในภูมิภาคอีกด้วย เอกสารประกอบการสัมมนา “ยุทธศาสตร์โครงการไทยแลนด์ฟิวเจอร์แลนด์ เพื่อการพัฒนาอุตสาหกรรมแปรรูปเกษตรครบวงจร” ๒๕๕๗ ทั้งนี้การส่งออกสินค้าเกษตรและอาหารของประเทศไทยในกลุ่มประเทศอาเซียน ช่วงเดือนพฤษภาคม ๒๕๕๖ มีมูลค่าทั้งสิ้น ๑๙,๗๘๐ ล้านบาท และปริมาณส่งออกรวม ๘.๗๐ แสนตัน ตลาดสำคัญที่ประเทศไทยส่งออกมากที่สุด ได้แก่ ประเทศอินโดนีเซีย (สัดส่วนมูลค่าร้อยละ ๒๑.๕๐) ประเทศมาเลเซีย (๑๕.๑๕) และสาธารณรัฐกัมพูชา (๑๕.๑๒)

ภาพที่ ๓ : สถิติการส่งออกสินค้าอาหารแปรรูปไปยังตลาดอาเซียน

ที่มา : ข้อมูลจาก www.moc.go.th รวบรวมโดย สมาคมผู้ผลิตอาหารสำเร็จรูป

จากจุดแข็งของภาคเหนือที่เป็นแหล่งอาหารที่อุดมสมบูรณ์ของประเทศไทยมีความหลากหลายของผลิตภัณฑ์ทางการเกษตรทำให้หลายจังหวัดในภาคเหนือ กลายเป็น

แหล่งผลิตและแปรรูปสินค้าเกษตรเพื่อการส่งออก ทำรายได้เข้าประเทศต่อปีมูลค่ามหาศาล ส่งผลดีต่อเกษตรกรในภาคการผลิต ธุรกิจเกษตรอุตสาหกรรมและอาหาร

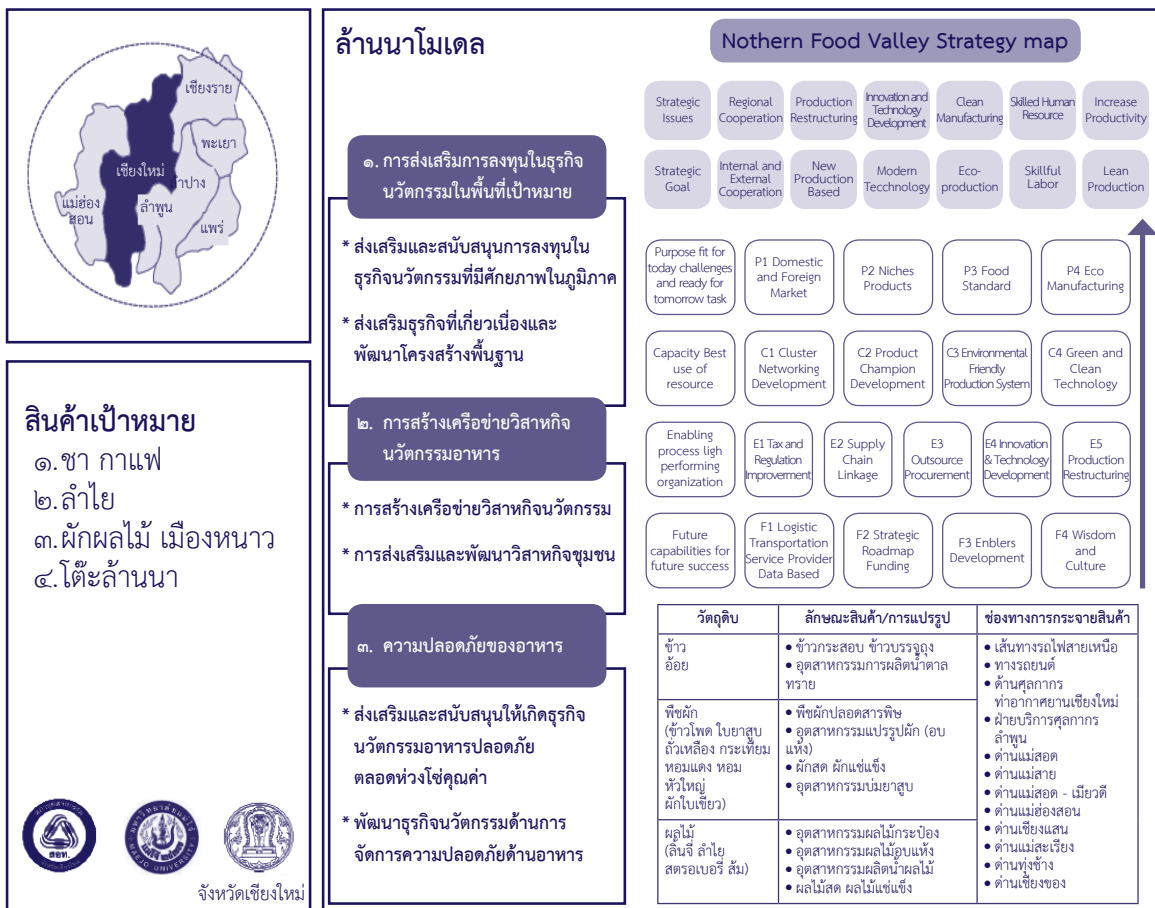
ตลอดจนอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องทั้งระบบ (ศูนย์บริการวิจัย พัฒนา และนวัตกรรม สภาอุตสาหกรรมจังหวัดเชียงใหม่, ๒๕๕๕)

นอกจากนั้น ในภาคเหนือยังมีธุรกิจอาหารที่หลากหลายและส่งออกไปทั่วโลก มีแหล่งความรู้เกี่ยวกับอาหารมากมาย มีสถาบันการศึกษาที่มีผลงานด้านการวิจัยพัฒนาสาขาการเกษตรและชีวเทคโนโลยีเป็นทุนอยู่จำนวนมาก ที่จะสามารถแปรองค์ความรู้ที่ได้จากการวิจัยและพัฒนาให้เป็นรูปธรรม อันนำมาซึ่งการถ่ายทอดเทคโนโลยีกับภาคส่วนต่างๆ ทั้งผู้ประกอบการเกษตรกร นำไปสู่การพัฒนาผลิตภัณฑ์ด้านอาหารที่สร้างมูลค่าเพิ่มทางธุรกิจ อันจะเป็นแนวทางขับเคลื่อนเศรษฐกิจด้วยความรู้ และเป็นจุดแข็งที่ช่วยดึงดูดการลงทุนจากต่างประเทศได้เป็นอย่างดี

กล่าวคือในส่วนของภาคเหนือ ๑๗ จังหวัด มีโรงงานแปรรูปการเกษตรและอาหารมากถึง ๗,๓๖๒ แห่ง

(ข้อมูลจากกรมโรงงานอุตสาหกรรม, พ.ศ.๒๕๕๗) และมีพืชผลทางการเกษตรที่โดดเด่นและสามารถสร้างรายได้ให้กับประชาชนในพื้นที่ได้เป็นจำนวนมาก เช่น ข้าว ลำไย ข้าวโพด เป็นต้น ประกอบกับมีสถาบันการศึกษาที่มีชื่อเสียงในด้านการวิจัยและพัฒนาทางด้านการเกษตร เช่น มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง มหาวิทยาลัยนเรศวร เป็นต้น และที่สำคัญคือ ผู้ประกอบการอุตสาหกรรม โดยการนำของสภาอุตสาหกรรมจังหวัดเชียงใหม่ได้ให้ความสำคัญกับการพัฒนาไปสู่พื้นที่เศรษฐกิจนวัตกรรมอาหารภาคเหนือ (Thailand Northern Food Valley) โดยได้มีการทำบันทึกความร่วมมือร่วมกับสำนักงานนวัตกรรมแห่งชาติ (องค์การมหาชน) เมื่อวันที่ ๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ ในการร่วมกันผลักดันพื้นที่ภาคเหนือให้เป็นศูนย์กลางการผลิตอาหารแปรรูปที่มีนวัตกรรมทั้งต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ

ภาพที่ ๔ : ข้อมูลไทยแลนด์ฟู้ดวัลเลย์ในพื้นที่ : เชียงใหม่, พ.ศ. ๒๕๕๗

ที่มา : รายงานฉบับสมบูรณ์ (Final Report), พ.ศ.๒๕๕๗

จากการศึกษาพบว่าแนวคิดวิธีการบริหารจัดการ และข้อปฏิบัติที่ดีสำหรับการพัฒนาอุตสาหกรรมอาหารภาคเหนือให้สามารถดำเนินโครงการอย่างต่อเนื่อง (รศ.ชัยยศ สันตวงษ์, ๒๕๕๕) (ศ.ดร.มิ่งสรร ขาวสะอาด, ๒๕๕๗) ประกอบด้วย

๑. ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขันระดับโลก สามารถใช้วิธีการสร้างกลยุทธ์ในการแข่งขันเชิงเปรียบเทียบ (Comparative Competitive Strategy) การจัดการห่วงโซ่อุปทาน (Supply Chain Management) การเทียบวัดความสามารถในการแข่งขัน (Benchmarking)

๒. ด้านการรวมตัวของภาคอุตสาหกรรมในท้องถิ่น สามารถประยุกต์ใช้แนวคิดของระบบอาหารยั่งยืน (Sustainable Food System) หรือ การรวมกลุ่มแบบคลัสเตอร์ (Cluster)

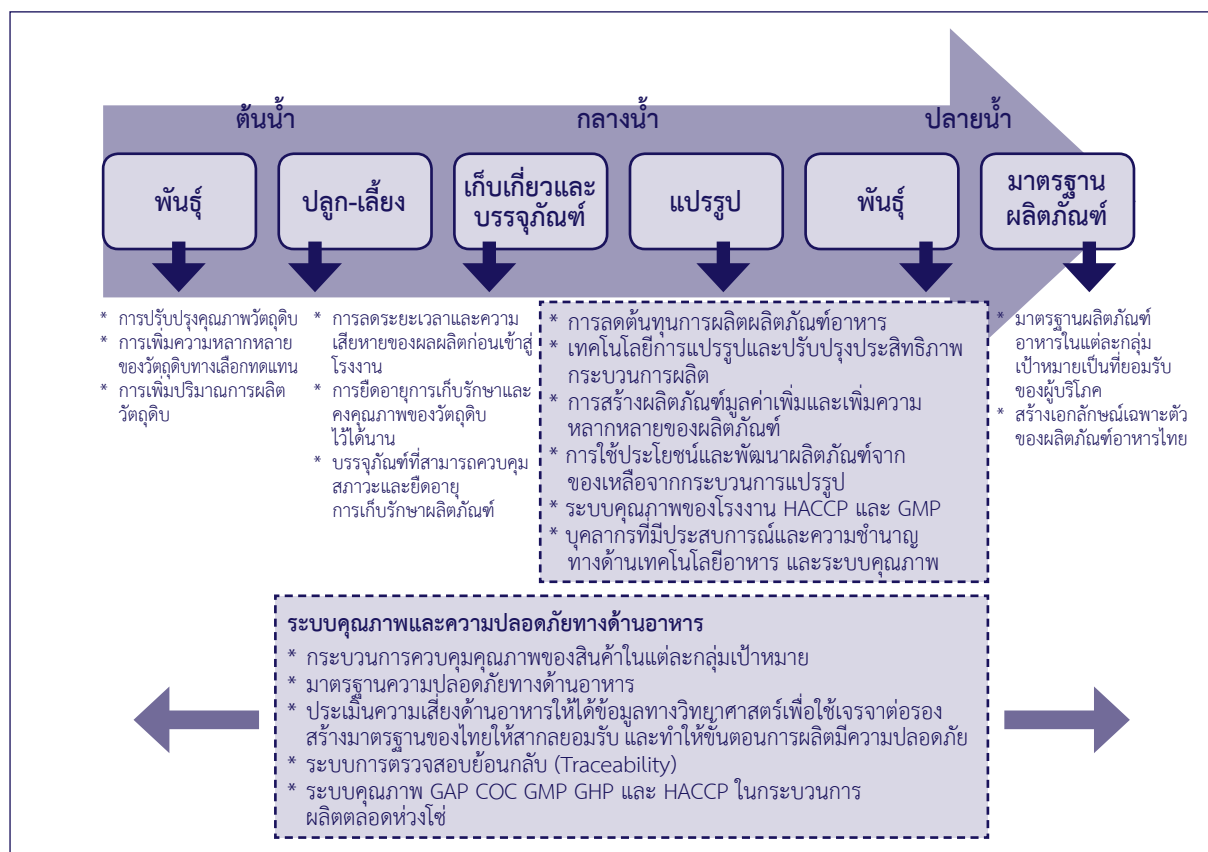
๓. ด้านการเปลี่ยนแปลงภาคเกษตรไปสู่ภาคเกษตรอุตสาหกรรม (Industrialization of Agriculture)

สามารถประยุกต์ใช้แนวคิดของการจัดการกระบวนการธุรกิจ (Business Process Management) แนวคิดแบบลีน (Lean Thinking) การประเมินสมรรถนะ (Performance Measurement)

๔. ด้านมาตรการป้องกันภัยและความปลอดภัยด้านอาหาร สามารถใช้ระบบรับประกันคุณภาพอาหาร (Quality Food Assurance System) ระบบตรวจสอบย้อนกลับในห่วงโซ่อุปทานอาหาร (Traceability System) ด้านความต้องการอาหารเพิ่มคุณค่า (Value Added Foods) สามารถใช้การพัฒนาผลิตภัณฑ์ (Product Development) การบูรณาการข้อปฏิบัติที่ดีตลอดห่วงโซ่อุปทานหรือแนวคิดของ (Good Nutrition Practice)

๕. เทคโนโลยีและโปรแกรมประยุกต์สำหรับธุรกิจในระบบอิเล็กทรอนิกส์ (E-Business Application) สามารถใช้ระบบ e-Commerce, ERP และ E-Procurement เป็นต้น

ภาพที่ ๕ : ความเข้มแข็งอุตสาหกรรมอาหาร

ที่มา : กรอบยุทธศาสตร์การจัดการอาหารของประเทศไทย, พ.ศ. ๒๕๕๔

ทั้งนี้ การพัฒนาอุตสาหกรรมอาหารของประเทศไทย มีความสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ การพัฒนา กลุ่มจังหวัดภาคเหนือในปี ๒๕๕๖-๒๕๕๙ และแผนแม่บทอุตสาหกรรมอาหาร สามารถนำมาเป็นรูปแบบการพัฒนาในรูปแบบ Northern Food Valley ได้ ในการสร้างคุณค่า (Value Creation) ให้กับผลิตภัณฑ์ ในอุตสาหกรรมอาหาร การพัฒนาและยกระดับมาตรฐาน การผลิตสินค้าเกษตรและอาหารของประเทศทั้งระบบ การสร้างการรับรู้ (Consumer Awareness) และการยกระดับภาพลักษณ์ให้กับผลิตภัณฑ์อาหาร และการสร้างสภาพแวดล้อมที่ส่งเสริมการเพิ่มขีดความสามารถของการแข่งขันให้กับอุตสาหกรรมอาหาร

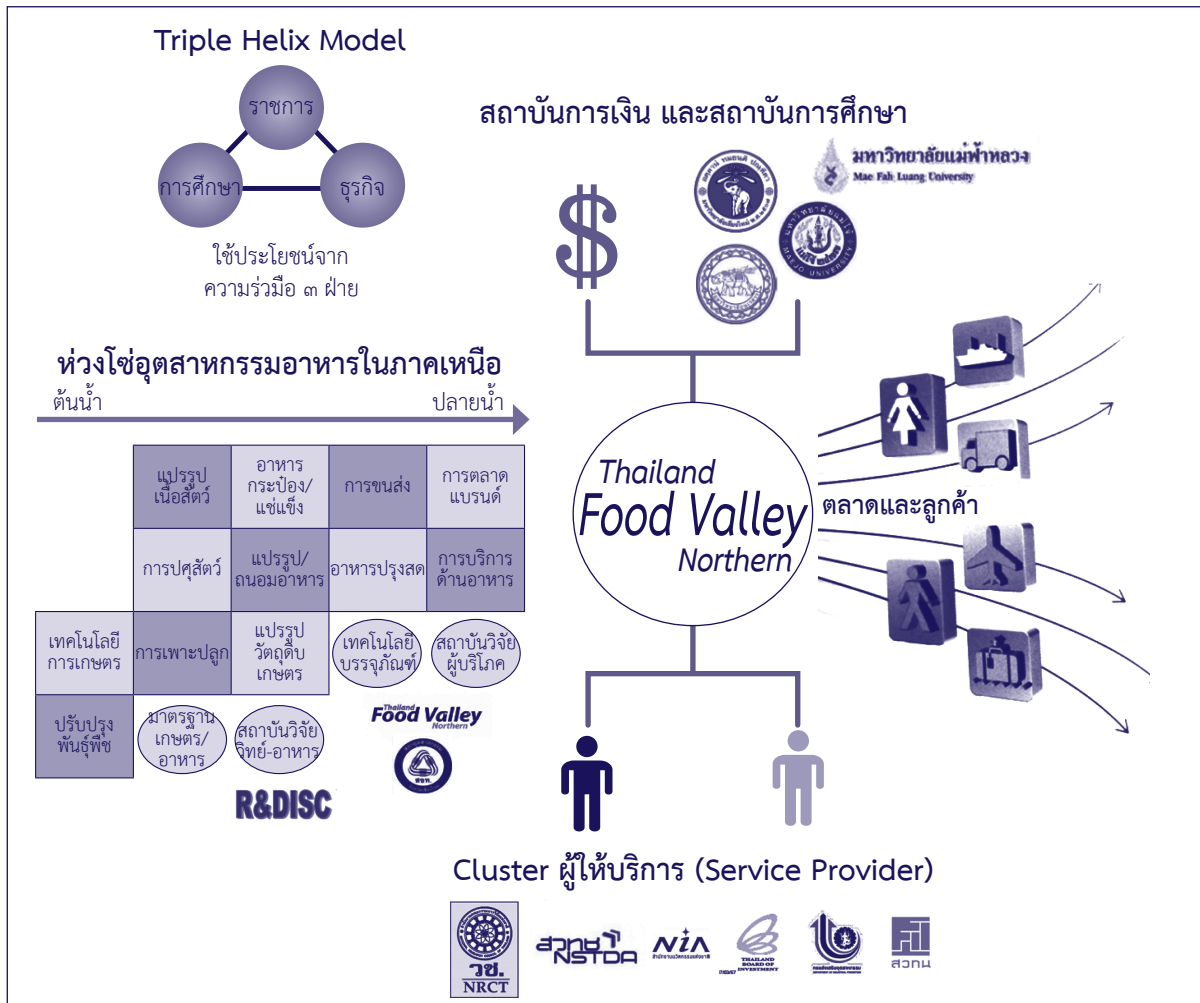
แนวคิด Food Valley นี้มีต้นแบบและศูนย์กลางอยู่ที่ เมือง Wageningen ตอนกลางของประเทศเนเธอร์แลนด์ โดยจัดให้ธุรกิจ สถาบันวิจัย และมหาวิทยาลัยด้านอาหาร/เกษตร มาอยู่รวมกัน มีกลไกการบริหารเป็นนิติบุคคลอิสระ มุ่งให้มีการนำองค์ความรู้ด้านอาหารที่เกิดจากภาควิชาการ และการค้นคว้าวิจัยของภาคธุรกิจ ไปพัฒนาต่อ และสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจ เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ผู้บริโภคทุกเพศทุกวัย Food Valley ได้รับงบประมาณสนับสนุนจากหลายฝ่าย อาทิ สหภาพยุโรป รัฐบาล เทศบาลท้องถิ่น มหาวิทยาลัย และบริษัทเอกชน ที่เป็นสมาชิก บทบาทของ Food Valley จะเน้นให้การสนับสนุนการคิดค้นนวัตกรรมใหม่ ๆ ด้านอาหาร ทำหน้าที่เป็นศูนย์ประสานงานระหว่างผู้เป็นเจ้าขององค์ความรู้กับภาคธุรกิจ และสนับสนุนการสร้างเครือข่ายความรู้ โดยเอื้ออำนวยให้ภาคธุรกิจ สถาบันวิจัยและ

ผู้เชี่ยวชาญทำงานร่วมกัน รวมถึงทำการศึกษาในหัวข้อ เฉพาะต่าง ๆ และสนับสนุนการจัดตั้งบริษัท (start-up) และการจัดตั้งธุรกิจของนักลงทุนต่างชาติ ในพื้นที่นี้ด้วย

สำหรับโครงการ Northern Thailand Food Valley (รายงานฉบับสมบูรณ์ (Final Report) โครงการยุทธศาสตร์ไทยแลนด์ฟู้ดวัลเลย์ขับเคลื่อนภาค อุตสาหกรรมอาหารไทยสู่ตลาดโลก (พ.ศ. ๒๕๕๘ – ๒๕๖๒), ๒๕๕๗ เป็นโครงการภายใต้นโยบายหลักของประเทศ ที่ผ่านหลายหน่วยงาน องค์กรทั้งภาครัฐและเอกชน การทำงานเพื่อพัฒนาและผลักดันให้เกิดการสร้าง เครือข่ายความเชื่อมโยงระหว่างนวัตกรรมและธุรกิจ ด้านอาหารในพื้นที่ โดยมุ่งเน้นการผลักดันให้ผลงาน วิจัยออกสู่ตลาดได้อย่างรวดเร็ว ตามการเปลี่ยนแปลง ของพลวัตตลาด เป็นสถานที่ทดสอบผลิตภัณฑ์และ ตลาดใหม่ๆ และที่สำคัญคือเป็นการส่งเสริมแหล่งจ้างงาน ขนาดใหญ่ในพื้นที่ โดยรูปแบบจะเป็นความร่วมมือ ระหว่างภาครัฐ ภาคการศึกษา และภาคเอกชน ตลอดจน ภาคประชาชน ซึ่งทางภาครัฐรับผิดชอบการสร้างและ พัฒนาระบบสาธารณูปโภคและระบบขนส่ง ตลอดจน ให้ความช่วยเหลือด้านการเงินสำหรับวิจัยและพัฒนา ของสถาบันการศึกษา และสถาบันวิจัย รวมถึงจัดทำระบบ ความร่วมมือในการวิจัยและพัฒนาผลิตภัณฑ์กับ องค์กรธุรกิจ ผลักดันแนวความคิด “จากห้องสู่ห้าง” และภาคเอกชนจะเป็นผู้ขับเคลื่อนลงทุน ปัจจุบัน ประเทศต่างๆ ในเอเชียก็เริ่มจัดทำโครงการในลักษณะ ดังกล่าวข้างต้นแล้วเช่นกัน อาทิ เช่น การจัดทำโครงการ Food Polis ของประเทศเกาหลีใต้ เป็นต้น

ภาพที่ ๖ : Northern Thailand Food Valley Cluster

ที่มา : วิเชียร เชิดชูตระกูลทอง, พ.ศ. ๒๕๕๗

ผู้เขียนได้ศึกษาวิจัยหัวข้อ “ยุทธศาสตร์นวัตกรรมภูมิภาค : หุบเขาอาหารภาคเหนือตอนบนของประเทศไทย(กรณีศึกษาจังหวัดเชียงใหม่)” เพื่อเสนอเป็นเอกสารวิจัยต่อวิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักร พ.ศ. ๒๕๕๗ พบว่าปัจจัยหลักในการขับเคลื่อนโครงการฯ คือ การสร้างเครือข่ายผู้ประกอบการ (Cluster) และเครือข่ายเกษตรกรประเภท (Smart farmers) และปัจจัยรองลงมาได้แก่ การกำหนดแผนแม่บทในระยะ ๑๐ ปี การสร้างกลไกขับเคลื่อนหลัก (Command Center) การสร้างกิจกรรมที่กระตุ้นตลาด (Demand Expansion) การพัฒนาบุคลากรรองรับอุตสาหกรรมการศึกษาวิจัย ความต้องการของผู้ประกอบการ SMEs ภายใต้โครงการ และการเกิดกองทุนสนับสนุนพัฒนานวัตกรรม (วิเชียร เชิดชูตระกูลทอง, ๒๕๕๗) ผลการศึกษาวิจัยพบว่า

ปัจจุบันความร่วมมือทางเทคโนโลยีและนวัตกรรมกับองค์กรอื่นหรือสถาบันวิจัยภาครัฐ และการร่วมมือกับสถาบันการศึกษา มหาวิทยาลัย ในลักษณะ Triple Helix ปัจจุบันยังไม่ค่อยมีประสิทธิภาพมากนัก (Marina Ranga, 2013)

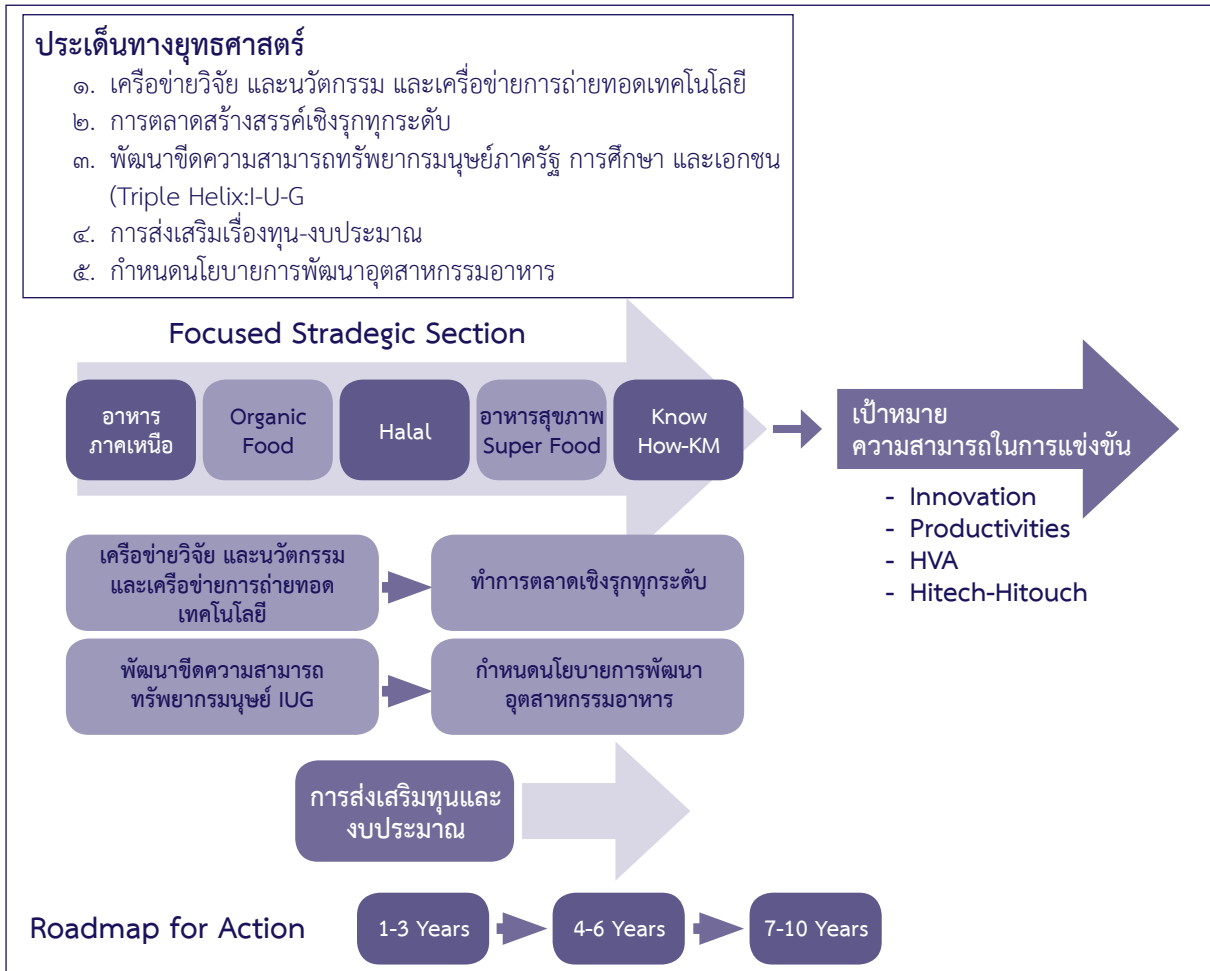
ดังนั้นจึงจำเป็นต้องใช้กระบวนการสร้างความร่วมมือพัฒนาเครือข่ายในภาคส่วนที่เกี่ยวข้องอย่างเป็นระบบและต่อเนื่องคือ การบูรณาการ ๓ ภาคส่วน ได้แก่ ภาคการศึกษา ผู้ประกอบการ และภาครัฐ (Triple Helix) ในการ สร้างฐานข้อมูลความรู้ (Knowledge Management) การสร้างตลาดรองรับ (Demand Creation) การผลักดันให้เกิดความร่วมมือภาครัฐ-ภาคเอกชน (Public Private Partnership: PPP) และการมีทุนสนับสนุน ในลักษณะกองทุน (Fund)

ทั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดแผนยุทธศาสตร์ระยะ ๑๐ ปี โดยตั้งวิสัยทัศน์ไว้ที่จะพัฒนาภาคเหนือให้เป็นศูนย์กลางขับเคลื่อนอุตสาหกรรมด้านอุตสาหกรรมแปรรูปอาหาร

ตลอดจนห่วงโซ่อาหาร ผ่านงานวิจัย เทคโนโลยี นวัตกรรม เชื่อมโยงจากภาคเหนือสู่ตลาดโลก

ภาพที่ ๗ Roadmap tor Action

ที่มา : วิเชียร เชิดชูตระกูลทอง, พ.ศ. ๒๕๕๗

ขั้นตอนการพัฒนาอุทยานอาหารภาคเหนือในระยะ ๑๐ ปีเพื่อเปิดตลาดสู่อาเซียน ที่สอดคล้องกับระดับประเทศ ดังนี้

๑. ระยะเวลาภายใน ๑-๓ ปี เป็นระยะเริ่มต้นวางระบบการจัดการพื้นฐานของอุทยานอาหารภาคเหนือ ได้แก่ วางโครงสร้างเครือข่าย ระบบวิจัยเทคโนโลยีและนวัตกรรม และการถ่ายทอด (สุทธิพร จิตต์มิตรภาพ, ๒๕๕๑) การจัดทำแผนแม่บทระยะ ๑๐ ปี การวางโครงสร้างสนับสนุนการพัฒนาและขับเคลื่อนโครงการ พัฒนาและกระตุ้นตลาดในรูปแบบเชิงรุกให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาด พร้อมทั้งการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์

ในเครือข่ายการบูรณาการ ๓ ภาคส่วน (Triple Helix System) และจัดโครงการนำร่องในแต่ละเรื่องดังกล่าว

๒. ระยะเวลาภายใน ๔-๖ ปี เป็นระยะการขยายผลการพัฒนาไปสู่พื้นที่และบริหารจัดการเครือข่ายเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพในระบบ โดยการสร้างความเชื่อมโยงของเครือข่าย และบริหารจัดการเครือข่ายให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด ที่ทำให้ระบบ Triple Helix แข็งแรงและก้าวไปสู่ระบบ PPP

๓. ระยะเวลาภายใน ๗-๑๐ ปี ขยายผลต่อเนื่องเพื่อความยั่งยืนโดยการเชื่อมโยงการพัฒนาเครือข่ายไปสู่ต่างประเทศและประเทศเพื่อนบ้าน โดยเชื่อมโยง

การขยายการวิจัยพัฒนาวัตถุดิบกับประเทศเพื่อนบ้าน เพื่อสนับสนุนการพัฒนาเกษตรแปรรูปอุตสาหกรรมอาหารภายในประเทศ และเชื่อมโยงกับเครือข่ายในต่างประเทศ เพื่อรองรับการพัฒนาอาหารในภูมิภาค โดยให้สัมพันธ์กับความต้องการของตลาดทั้งในประเทศและต่างประเทศ

หากสามารถพัฒนาโครงสร้าง “พื้นที่อุทยานอาหารภาคเหนือ” (Northern Thailand Food Valley) ขึ้นมาเป็นการเร่งด่วนตามลำดับ และแผนยุทธศาสตร์ระดับประเทศ เพื่อเป็นการเชื่อมโยงโครงสร้างพื้นฐานทางกายภาพให้เข้ากับโครงสร้างพื้นฐานทางปัญญา โดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านการถ่ายทอดเทคโนโลยีและการร่วมทุนก็จะก่อให้เกิดประโยชน์อย่างยิ่งกับการพัฒนาเศรษฐกิจในเขตจังหวัดภาคเหนือ เพื่อเชื่อมโยงเปิดตลาดใหม่ในกลุ่มประเทศอาเซียน นับตั้งแต่การคัดสรรวัตถุดิบ การแปรรูป ที่มีการวิจัยและพัฒนาหาส่วนผสมที่ลงตัวระหว่างภูมิปัญญากับเทคโนโลยี เพื่อสร้างผลิตภัณฑ์ที่มีความโดดเด่น น่าสนใจ มีเอกลักษณ์เฉพาะตัว และมีที่มาที่ไปของสินค้าชนิดนั้น ๆ อีกทั้งเป็นการยกระดับการผลิตให้ได้มาตรฐานเป็นที่ยอมรับสอดคล้องกับความต้องการของตลาด โดยเฉพาะด้านมาตรฐานฮาลาล และสนับสนุนให้ประเทศไทยเป็นครัวของโลก เป็นผู้นำด้านการผลิตสินค้าเกษตรปลอดภัย เกษตรอินทรีย์ ป้อนสู่ตลาดอาเซียนและของโลกต่อไป

บรรณานุกรม

- กรอบยุทธศาสตร์การจัดการด้านอาหารของประเทศไทย โดย คณะกรรมการอาหารแห่งชาติ, ๒๕๕๔
- เอกสารประกอบการสัมมนา “ยุทธศาสตร์โครงการไทยแลนด์ฟู้ดวัลเลย์ เพื่อการพัฒนาอุตสาหกรรมแปรรูปเกษตรครบวงจร” ครั้งที่ ๑/๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๘ พฤษภาคม ๒๕๕๗ ณ โรงแรม เดอะ สุโกศล กรุงเทพมหานคร
- สรุปผลงาน ๑๒ ปี ศูนย์บริการวิจัย พัฒนา และนวัตกรรมสภาอุตสาหกรรมจังหวัดเชียงใหม่, ๒๕๕๕
- ศ.ดร.มิ่งสรร ขาวสะอาด, รายงานการศึกษา: โครงการต้นแบบพัฒนาเครือข่ายวิสาหกิจอุตสาหกรรมเซรามิก, สถาบันวิจัยสังคม มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, ก.ย. ๒๕๔๗,
- รศ.ชัยยศ สันติวงษ์. Food Valley : From Innovation to Value Creation Stm, หนังสือ 12 ปี ศูนย์บริการวิจัยพัฒนา และนวัตกรรมสภาอุตสาหกรรมจังหวัดเชียงใหม่, 2555
- รายงานฉบับสมบูรณ์ (Final Report) โครงการยุทธศาสตร์ไทยแลนด์ฟู้ดวัลเลย์ขับเคลื่อนภาคอุตสาหกรรมอาหารไทยสู่ตลาดโลก (พ.ศ. ๒๕๕๘ – ๒๕๖๒) พฤษภาคม ๒๕๕๗
- วิเชียร เชิดชูตระกูลทอง. ยุทธศาสตร์นวัตกรรมภูมิภาค : หุบเขาอาหารภาคเหนือตอนบนของประเทศไทย (การศึกษาจังหวัดเชียงใหม่) เอกสารวิจัยส่วนบุคคล, วิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักร, ๒๕๕๗.
- Triple Helix Systems: An Analytical Framework for Innovation Policy and Practice in the knowledge Society. Marina Ranga and Henry Etzkowitz, Stanford Univcrs:ty, Stanford CA 94305 U.S.A., 2013
- เว็บไซต์ <http://www.thai-aec.com/>

